kanna peal kolm korda imber keerutama hea
peal ja kolm korda selle peale kannaga warta
meest löoma ja ütlema: „Igawesti!" Aga
kui ütled: „Kolm aastat" j. n. e. siis palju sa ise ta
had, ka see aeg mööda, siis tuleb surm kadu kät
saks jälle. Sõna „igawesti" juures ei tule enam öel
mata.

11). Kui midagi surma omadusest ära wõtad, nagu see,
kes ehk ja ka kun, ehk mõne muu asja, siis ei
anna surma ilmast ära, sest ta ehmub
ta uhkes just nii paljudel näeul, nagu ta elus on olnud
ja nõnda oma tagasi ja enne ta alla ei jõua, kui
wõetud asja tagasi ei wii.

12). Kes enne surmapäeva palju jala käib, selle kõht
kaswab rasuks.

13). Kui palju marju sügise, siis sel aastal
wähe wilja.

14). Kui teegi teiba annab oma wõi wõera inimesele, olgu ka koera, kas pile, ehk mõnemuu
loomale, siis wõtab andja ametava tükki
kõigest näpuga ehk muuga tükki ära,
ehk pistab suhu. See sündida selle pärast,
et teiba jätku isse maja alles jääks. Ülejäänud
teered selle perenaesele.

15). Jäht päeva, nagu Mardi, Toomа, Madise, Jõulu
ne aaste j. n. e. Laupäeva õhtutel pantaske
asjad kuu tõega kinni oige tublisti; see sünd
da selle pärast, et wana pagan tule kuna peale
tuppa ei wõiks tulla, sest meil õhtuel on neid

ilusaimi paljusi kulkumas.

16). Kui karjane sünnipäeval karjapäeva õhtul kewadi
karjast koju tuleb, siis wiga tarwis talle kapaga
külma wett kaela jõeda tehtarwis selle pärast,
et karjane karjas olles nagunii ei ole nuus.

17). Kui jõgedel on weetäa päewi ja öösid, siis
ei wiljata nende kõrda mitte kewade ega tõe
nagu see muidu sünnib, waid kõigetarwis
korraga ja wiidarwis metsa; see sündida
selle pärast, et jõed juwel nii kaugele
askarjawad minna toidust otsima, ku-
ni kõrtsa päewi jala kondi don wiidud.

18). Madise päewi ei tohi ömmelda ega rääkida, kes aga siiski teiega ümber käib,
seda peab juwel madu ta nõelama.

19). Jõuma ajal ei tohi rääni, sünnepõhjawad wõi ei wõi sise.

20). Koera ei tohi jõelaga löõja ega tõugata
selleks sigineda löõja wõi tõukaja nahk
peale koera karwad (paised).

21). Suurpäewi tohi peale lõunamist välja wiiata, linnud wõiwad naid omapäeseks, sel-
leks sünnib pea walu.

22). Kui ilm wäga pahe tarmine, hirmsast
määratseb, siis (rääkiwatehwes) waagub
kuni inimene oma kinge wäga.

23). Sõrme ja jala warwaste küünesid, mis ära lõigatuwad,
ei tohi mitte ära wiiata, neid peab ülesse oidma,
muuga ligi kondma, sest wiimsel rehtupäewal